

תוצאות נהר, ושל כל נהר עד למקום שבו מגיעים מימיו בשעת גאות, וכל צוק, שפה, מחיצה, גבעת-חול, שפתיים וכל קרקע שטוחה או קרקע אחרת הסמוכה לחוף.

(3) שום דבר האמור בסעיף זה או בכל רשיון שניתן על פיו, אינו בא לפגוע בזכותו של כל אדם לאסור, להגביל או להטיל תנאים ביחס לחפירה, לסילוק או להפרעה אחרת בחמרים, אם היה רשאי להשתמש בזכות זו אלמלא הסעיף הזה:—

בתנאי שאסור לכל אדם, אגב השמוש בזכות כזאת, להרשות לעשות כל פעולה או דבר שהם אסורים עפ"י סעיף זה.

(4) לצורך סעיף 111 מפקודה זו, הרי כל העושה אחת הפעולות האסורות עפ"י סעיף-קטן (1) רואין אותו כמי שמנצל מחצבה, ורשיון עפ"י אותו סעיף-קטן דינו כרשיון לחצוב.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

19 במרץ, 1940.

פקודת כרית השמן (תקון).

מס' 9 לש' 1940.

פקודה המתקנת את פקודת כרית השמן, 1938.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת כרית השמן (תקון), 1940, וקוראין אותה כאחד עם פקודת כרית השמן, 1938, הקרויה להלן הפקודה העיקרית. השם הקצר. מס' 25 לש' 1938.

2. סעיף 7 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י בטול סעיף-קטן (4) הימנו והחלפתו בסעיף-הקטן דלקמן:— תיקון סעיף 7 מהפקודה העיקרית.

„(4) העתק מכל מסמך הטעון רישום בסניף המכרות, כאמור לעיל, בצרוף העתק של כל מפה או תרשים הדרושים לזיהוי הקרקע הנזכרת במסמך, יוגשו למשרד ספרי האחוזה המתאים.“

3. פקודה זו רואין אותה כאילו קבלה תוקף בתאריך הפקודה העיקרית. התחלת התוקף.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

19 במרץ, 1940.